

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 27.10.1978, sp. zn. 1 Tz 41/78, ECLI:CZ:NS:1978:1.TZ.41.1978.1

Číslo: 26/1979

Právní věta: I. Předseda základní organizační složky společenské organizace je povinen při hospodaření s finančními a hmotnými prostředky organizace dbát ustanovení § 105 hosp. zákoníku a využívat tento majetek co nejhospodárněji. Trestní odpovědnosti za nevhodné a nelegální výdaje z tohoto majetku se nemůže zbavit tím, že si je nechá schválit členskou schůzí základní organizace.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 27.10.1978

Spisová značka: 1 Tz 41/78

Číslo rozhodnutí: 26

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky

Předpisy: 109/1964 Sb. § 105

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 26/1979 sb. rozh.

I. Předseda základní organizační složky společenské organizace je povinen při hospodaření s finančními a hmotnými prostředky organizace dbát ustanovení § 105 hosp. zákoníku a využívat tento majetek co nejhospodárněji. Trestní odpovědnosti za nevhodné a nelegální výdaje z tohoto majetku se nemůže zbavit tím, že si je nechá schválit členskou schůzí základní organizace.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 27. 10. 1978 sp. zn. [1 Tz 41/78](#).)

Nejvyšší soud ČSR shledal, že rozsudkem krajského soudu v Praze z 12. 5. 1978 sp. zn. 2 To 212) 78, jímž byl k odvolání okresního prokurátora doplněn výrok rozsudku okresního soudu v Příbrami z 27. 2. 1978 sp. zn. 2 T 281/77 tak, že podle § 229 odst. 3 tr. ř. se základní organizace Svazarmu, Automotoklub O. odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a odvolání obžalovaného bylo podle § 256 tr. ř. zamítnuto, a v řízení, které tomuto rozsudku předcházelo, byl porušen zákon, rozsudek soudu prvního i druhého stupně zrušil a věc vrátil okresnímu soudu v Příbrami, aby ji znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Příbrami z 27. 2. 1978 sp. zn. 2 T 281/77 byl obviněný F. H. uznán vinným trestným činem porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1, 3 tr. zák., jehož se dopustil tím, že od r. 1971 do r. 1975 jako předseda základní organizace Svazarmu, Automotoklub O. organizoval a prováděl s členy této organizace sběr kovového odpadu a při jeho prodeji provozovně n. p. Kovošrot nepravdivě uváděl jako dodavatele různá jednotná zemědělská družstva proto, aby mu byly vyplaceny podstatně vyšší ceny, než by byly ceny, kdyby šrot dodávala základní organizace Svazarmu. Takto základní organizace Svazarmu, Automotoklub O. neoprávněně získala částku 117 340,20 Kčs. Za to byl odsouzen podle § 127 odst. 3 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let.

Tímto rozsudkem okresního soudu v Příbrami byl dále obviněný F. H. podle § 226 písm. a), b) tr. ř. zproštěn obžaloby, která jej vinila z toho, že v letech 1972 až 1976 dával neoprávněně vyplácet členům základní organizace Svazarmu, Automotoklubu O. hodinovou mzdu 10 až 15 Kčs za brigády konané při sběru kovového odpadu, při úpravě cest, úpravě závodní dráhy, při výstavbě klubovny, ačkoliv základní organizace Svazarmu mohla práce vyplácet a vykonávat jen na podkladě uzavřených dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr nebo přijetím do pracovního poměru, neboť jinak podle zásad hospodaření základní organizace Svazarmu vykonávají jeho členové práci pro organizaci zásadně dobrovolně. Takto bylo ke škodě základní organizace Svazarmu O. neoprávněně proplaceno celkem 4766 Kčs. Dále obviněný neoprávněně uhradil z prostředků organizace jejím členům občerstvení a stravu, ačkoliv jim nepříslušely, a tak způsobil v letech 1972-1975 základní organizaci Svazarmu O. škodu celkem 15 899,80 Kčs. Tím měl spáchat trestný čin porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 2, 3 tr. zák. Obžaloba jej dále vinila z toho, že jako předseda základní organizace Svazarmu O. a) v letech 1972 až 1976 si dal členskými schůzemi schvalovat částky do tzv. „reprefondu“, z něhož byly placeny vesměs pohoštění a dary, ačkoliv žádný předpis pro hospodaření základní organizace Svazarmu k vytvoření takového fondu neopravňoval a předseda ani jiný orgán takové organizace neměl povolen žádný fond na reprezentaci a tak neoprávněně odčerpal z prostředků této organizace částku 15 450 Kčs; b) za občerstvení a pohoštění osob přítomných na členských schůzích organizace a na tiskové konferenci dal v letech 1970 až 1976 neoprávněně vyplatit ke škodě organizace celkem o 9317,40 Kčs více než vůbec připouštěl nejvyšší limit; c) v letech 1970-1975 dal z prostředků základní organizace Svazarmu hradit nepřípustné výdaje, jako např. rekreační poukazy, vstupenky do zábavných podniků, na lední revue, schodky z rekreačních zájezdů a podobně, a tak způsobil této organizaci další škodu v celkové výši 12 195,60 Kčs. Těmito skutky se měl dopustit trestného činu porušování povinnosti v provozu socialistické organizace podle § 129 odst. 1, 2 tr. zák.

Proti tomuto rozsudku okresního soudu v Příbrami podali v zákonné lhůtě odvolání okresní prokurátor a obviněný. Krajský soud v Praze rozsudkem z 12. 5. 1978 sp. zn. 2 To 212/78 k odvolání okresního prokurátora doplnil podle § 259 odst. 2, 3 tr. ř. výrok rozsudku okresního soudu tak, že podle § 229 odst. 3 tr. ř. odkázal základní organizaci Svazarm, Automotoklub O. s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a odvolání obviněného podle § 256 tr. ř. zamítl.

Generální prokurátor ČSR podal proti posléze uvedenému rozsudku krajského soudu v Praze v šestiměsíční lhůtě stanovené v § 272 tr. ř. v neprospěch obviněného stížnost pro porušení zákona. V ní především vytkl, že trest odnětí svobody, který byl obviněnému uložen, je příliš mírný a neodpovídá zejména výši způsobené škody. Pokud jde o zprošťující část rozsudku, je ve stížnosti vytknuto, že okresní soud nehodnotil všechny provedené důkazy a v důsledku toho dospěl k nesprávnému závěru, že obviněný nespáchal trestné činy, pro které byl žalován.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Pokud jde o odsuzující část rozsudku, okresní soud vycházel ze správných skutkových zjištění, když shledal, že obviněný jako předseda základní organizace Svazarmu, Automotoklubu O. nepravdivě uváděl jako dodavatele kovového odpadu sebraného členy Svazarmu v rozsudku jmenovaná jednotná zemědělská družstva s úmyslem, aby za tento šrot organizace Svazarmu dosáhla vyšší ceny stanovené pro průmyslové podniky a jednotná zemědělská družstva, a tímto způsobem základní organizace Svazarmu O. získala neoprávněně částku 117 340,20 Kčs. Svá skutková zjištění opřel okresní soud o zprávu Kovošrotu, nár. podnik Praha, v níž je obsažen přehled dodávek železného šrotu uskutečněných obviněným na jméno zemědělských družstev a v níž jsou také uvedeny částky, které byly za jednotlivé dodávky šrotu družstvům zaplacené, i rozdíl mezi částkami vyplacenými na jména družstev a částkou, kterou by Kovošrot zaplatil, kdyby byl šrot správně prodán jménem základní organizace Svazarmu. Tato zpráva odpovídá i dalším provedeným důkazům, zejména zprávám Uranových dolů Příbram, jimž šrot původně patřil, dále zprávám příslušných jednotných zemědělských družstev, na jejichž jméno obviněný šrot prodal, a nakonec i doznání obviněného. Poněvadž okresní soud zjištěný skutečný stav věci posoudil správně i po stránce právní, když v něm shledal naplněny znaky trestného činu porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1, 3 tr. zák., je výrok o vině v odsuzující části rozsudku okresního soudu v souladu se stavem věci i zákonem. Pokud jde o použitou vyšší trestní sazbu podle § 127 odst. 3 tr. zák., Nejvyšší soud ČSR dodává, že jednáním obviněného byl poškozen nár. podnik Kovošrot, který v důsledku podvodného jednání obviněného zaplatil základní organizaci Svazarmu O. za šrot o 117 340,20 Kčs více, než by byl zaplatil, kdyby šrot dodala základní organizace Svazarmu. Názor nár. podniku Kovošrot, že byla poškozena jednotná zemědělská družstva, jejichž jménem obviněný šrot prodal, je mylný proto, že žádnému z těchto družstev šrot nepatřil a tato družstva nemohla být poškozena jen tím, že vedoucí pracovníci v rozporu s právními předpisy a stanovami družstev souhlasili, aby organizace Svazarmu prodala šrot jejich jménem.

Pokud jde o zprošťující část rozsudku, okresní soud považoval za rozhodující, že základní organizace Svazarmu v zásadě sama obhospodařuje prostředky, které získá svou činností, že je omezena pouze obecnými zásadami o účelnosti a hospodárnosti při nakládání s těmito prostředky, že tuto samostatnost základních organizací Svazarmu vyšší orgány Svazarmu respektují, a proto nestanoví závazné směrnice v tom směru, jak a kdy mohou základní organizace nakládat s vlastními finančními prostředky. Obviněný ani nemohl porušit důležitou povinnost své funkce ve smyslu § 129 tr. zák., neboť prováděl toliko rozhodnutí kolektivních orgánů základní organizace Svazarmu, a pokud šlo o rozhodnutí nadřízených orgánů, tak nelze jejich porušení považovat za porušení důležité povinnosti proto, že těmito rozhodnutími bylo základním organizacím Svazarmu pouze doporučováno, kterých předpisů o formách odměňování mají používat. S těmito závěry však nelze souhlasit.

Z ustanovení § 18 zák. č. 40/1961 Sb., o obraně Československé socialistické republiky vyplývá, že Svaz pro spolupráci s armádou je dobrovolnou společenskou organizací. Pokud jde o její hospodářskou činnost, platí především ustanovení § 96 až 106 hosp. zákoníku, podle nichž vlastnictví společenských organizací je formou socialistického společenského vlastnictví. Majetek společenských organizací je ve vlastnictví organizace jako celku a organizační složky a orgány společenských organizací, jimž byl majetek společenské organizace svěřen do správy, mohou s tímto majetkem nakládat a užívat jej k plnění úkolů organizace a mají samostatnou majetkovou odpovědnost. Podle § 105 hosp. zákoníku je povinností společenské organizace i všech jejích organizačních složek a orgánů využívat jak majetek společenské organizace, který se vytváří zejména z příspěvků členů a z činnosti organizace (§ 100 hosp. zákoníku), tak i svěřený národní majetek co nejhospodárněji a všemožně ho chránit.

Již z těchto základních ustanovení hospodářského zákoníku, jímž také odpovídají stanovy Svazarmu i směrnice ústředních orgánů Svazarmu o hospodaření s majetkem Svazarmu, je zřejmá nesprávnost názoru vysloveného okresním soudem, že základní organizace Svazarmu si může volně nakládat s

finančními prostředky, které si opatřila svou činností, a že hospodaření s těmito prostředky není upraveno žádnými předpisy. I na hospodaření s těmito prostředky se vztahují citová ustanovení hospodářského zákoníku, zejména i to, že tyto prostředky musí orgány společenské organizace využívat co nejhospodárněji a všemožně je chránit. Poněvadž podle § 101 hosp. zákoníku stanovy určují, které nižší organizační složky a orgány společenských organizací mohou svým jménem nabývat práv a zavazovat se, je nutno stanovy společenské organizace považovat za normu, která je závazná pro způsob hospodaření s majetkem organizace a nemají tedy pouze doporučující charakter, jak má za to okresní soud.

Z uvedeného je nutno dovodit, že obviněný jako předseda základní organizace Svazarmu, tedy jako odpovědný hospodářský pracovník, byl povinen s jemu svěřeným majetkem základní organizace Svazarmu, Automotoklub O. nakládat co nejhospodárněji a všemožně jej chránit, přičemž pojem hospodárnosti nelze posuzovat podle subjektivních hledisek, ale podle obecných zásad a právních norem platných pro hospodaření s majetkem v socialistickém vlastnictví. Z těchto hledisek měl tedy okresní soud hodnotit jednání obviněného a posoudit, zda zjištěná vydání z majetku základní organizace Svazarmu byla v souladu s uvedeným hlediskem hospodárnosti. Přitom nelze obviněného zbavovat odpovědnosti tím, že některá vydání obviněný nechával schvalovat výborem, popřípadě členskou schůzí základní organizace. V tomto směru bylo třeba uvážit, že obviněný jako předseda základní organizace odpovídal za správné a řádné kolektivní projednávání a rozhodování hospodářských otázek ve výboru, popřípadě na členské schůzi základní organizace (srov. též čl. III Směrnice o hospodaření základních organizací Svazarmu vydané Ústředním výborem Svazarmu na podkladě čl. 51 odst. 1 stanov Svazarmu). Obviněný byl povinen předkládat výboru a členské schůzi takové návrhy, které nebyly v rozporu se správným pojetím hospodaření s majetkem Svazarmu jako socialistické společenské organizace. V souvislosti s tím nelze také přehlížet, že obviněný vykonával funkci předsedy základní organizace Svazarmu od roku 1970, takže byl dobře informován o základních povinnostech při hospodaření s prostředky organizace a o své odpovědnosti předsedy.

Pokud jde o jednotlivá vydání z prostředků základní organizace Svazarmu, je třeba vytknout, že závěr rozsudku okresního soudu, že vzhledem k nedostatečné evidenci nelze zjistit, jaké konkrétní brigádnické práce a v jakém rozsahu byly prováděny a že rovněž nelze zjistit, kdy a v jakém rozsahu bylo placeno brigádníkům občerstvení, neodpovídá provedeným důkazům. V tomto směru totiž okresní soud nevzal v úvahu pokladní doklady o vyplacených odměnách, které také sloužily za podklad revizní zprávy krajského výboru Svazarmu v Praze a z nichž ve spojení se svědeckými výpověďmi jednotlivých členů místní organizace Svazarmu v O., kteří na brigádách pracovali, bylo možno zjistit, které výdaje alespoň v minimálním rozsahu se přičítaly nejen závazným zákonným zásadám hospodářského zákoníku a stanovám, popř. pokynům daným na podkladě stanov, ale i příslušným předpisům zákoníku práce, týkajícím se dohod o provedení práce a odměňování takových prací (§ 238 a § 239 zák. práce).

Pokud jde o nepřiměřené nebo neoprávněné odměny vyplacené brigádníkům, měl okresní soud na podkladě dokladů, které jsou k dispozici a z nichž vychází i revizní zpráva zjistit, zda odměny brigádníkům v penězích a v rámci tzv. občerstvení odpovídaly vykonané práci a příslušným mzdovým předpisům a zda tedy nebyly přemrštěné. Přitom bylo třeba vzít v úvahu nejen výši peněžité odměny vyplacené za jednu hodinu práce, ale i odměny vyplacené za určité dny jednotlivých pracovníků v souhrnu, tj. v případech, kdy byla pracovníkovi vyplacena určitá částka za jednotlivé dny bez udání počtu odpracovaných hodin. V tomto směru jsou v dodatku k revizní zprávě podle dokladů zachyceny odměny vyplacené brigádníkům za jednotlivé dny, a proto bylo možno přezkoumat, zda vyplacené částky jsou úměrné vykonaným pracím, zejména za předpokladu, že by byly tyto doklady porovnány se svědeckými výpověďmi jednotlivých brigádníků. Tak např. J. P. v přípravném řízení jako svědek uvedl, že se zúčastnil asi v pěti případech brigády při sběru šrotu, a to vždy po pracovní době asi tak po dobu čtyř hodin a že asi ve třech případech provedl odvoz šrotu. Podle revizní zprávy však mu

bylo zapláceno za sběr a odvoz šrotu v 15 případech celkem 2796 Kčs, přitom za zpracování, nakládání a odvoz šrotu dne 6. 4. 1975, tedy za jeden den práce, celkem 550 Kčs. V tomto případě bylo tedy třeba vyslechnout svědka J. P. o rozsahu prací, které pro organizaci Svazarmu vykonal a jakou odměnu za ně přijal, jeho výpověď pak porovnat s příslušnými doklady a s obsahem revizní zprávy a po odstranění případných rozporů zjistit, kolik mu mělo být za práce správně vyplaceno a o jakou částku případně dostal víc, než odpovídalo rozsahu a povaze vykonané práce. Stejně tak měl okresní soud postupovat i pokud jde o další osoby, které měly pracovat na brigádách podle dokladů zpracovaných v revizní zprávě. Rovněž tak měl okresní soud provést a zhodnotit důkazy týkající se stravného poskytnutého brigádníkům. Tak např. „na pohoštění a svačinu“ při odvozu železného šrotu ze dne 17. 1. 1974 byla vyplacena částka 90 Kčs. Z přehledu vyplacených mezd je však zřejmé, že dne 17. 1. 1974 připravoval a nakládal šrot pouze obviněný se svým bratrem J. H., tedy pouze dva pracovníci, takže částka 90 Kčs použitá na pohoštění je zřejmě přemrštěná, zvláště když obviněný i jeho bratr byli za tuto brigádu odměněni v penězích. Za občerstvení při brigádě dne 6. 1. 1973 bylo zapláceno 321 Kčs. Tohoto dne podle přehledu vyplacených mezd zpracoval a odvážel šrot V. C., V. Č., obviněný F. H., jeho bratr J. H., M. K., J. P a J. S., z nichž každému bylo na odměně za práci vyplaceno za uvedený den 150 Kčs. Z toho je zřejmé, že brigády se dne 6. 1. 1973 účastnilo celkem sedm lidí, jímž bylo poskytnuto občerstvení za 321 Kčs, tj. každému v průměru 46 Kčs, což je opět částka nepřiměřená, i když se vezme v úvahu, že dne 6. 1. 1973 byla sobota a že brigádníci proto mohli pracovat po celý den. Stejným způsobem měly být vyhodnoceny i odměny a občerstvení poskytované i za jiné brigády a práce než za práce na brigádách při sběru šrotu, zejména výdaje spojené s brigádou při úpravě lesní cesty. Za tím účelem měli být vyslechnuti jako svědci všichni, kteří se na těchto pracích podle přehledu vyplacených mezd zúčastnili.

Z revizní zprávy vyplývá, že poměrně vysoká položka za brigády byla vyplacena obviněnému (10 555,60 Kčs v penězích a kromě toho se podílel na řadě položek za občerstvení při brigádách). I tu měl okresní soud zjišťovat, zda a v jakém rozsahu byly obviněnému poskytnuty nepřiměřené nebo neoprávněné odměny za práce, které obviněný vykonal v rámci brigád pro organizaci. V této souvislosti bylo třeba zkoumat i opodstatněnost náhrady za ušlou mzdu. Podle revizní zprávy bylo zaměstnavateli obviněného Uranovým dolům v Příbrami refundováno celkem 23 743 Kčs za 97 neodpracovaných dnů, což podle revizní zprávy je výdaj nevhodný a počet proplacených pracovních dnů je neúměrně vysoký, zejména v době před závody, kdy přípravné práce měly být provedeny bezplatně celým výborem a dalšími členy organizace. Přitom podle dokladu A 216/1974 byla obviněnému refundována mzda i za den 24. 6. 1974, kdy současně brigádně pracoval na sběru železného šrotu a za tuto práci obdržel 310 Kčs. K tomu je třeba dodat, že pokud by vyšlo najevo, že obviněný si poskytl nebo nechával poskytovat neoprávněné nebo nepřiměřené odměny, nemohlo by být jeho jednání posouzeno v rozsahu vlastního zvýhodnění jako trestný čin porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 2 tr. zák. V tomto případě by obviněný naplnil znaky trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák. nebo přečinu proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. b) zák. o přeč. Pod ustanovení § 127 odst. 2 tr. zák. nelze totiž podřazovat případy, kdy pachatel poskytl neoprávněné nebo nepřiměřené výhody za práce vykonané ve prospěch socialistické organizace sám sobě (arg. slova „poskytne jinému“ v § 127 odst. 2 tr. zák.).

Z revizní zprávy je dále zřejmé, že při výplatě mezd brigádníkům obviněný neprováděl důsledně srážky daně ze mzdy a že z toho důvodu nebyla z mezd uhrazena částka 5316,90 Kčs, která byla zaplácena z prostředků základní organizace Svazarmu. I neprovedení srážky daně ze mzdy je třeba posuzovat jako neoprávněnou výhodu pro pracovníka za práce vykonané ve prospěch organizace ve smyslu ustanovení § 127 odst. 2 tr. zák. Ze svědeckých výpovědí pracovníků na brigádách vyplývá, že výplaty odměn brigádníkům vesměs prováděl obviněný. Přitom měl okresní soud hodnotit zejména svědeckou výpověď člena revizní komise základní organizace Svazarmu J. K., který potvrdil, že obviněného upozorňoval na to, že se mají z peněz za brigády srážet daně, ale jak uvádí svědek,

obviněný na to nedbal.

Z hlediska hospodárnosti a se zřetelem na příslušné předpisy měl okresní soud dále přezkoumat výsledky revizní zprávy týkající se výdajů v celkové částce 9317,40 Kčs na pohoštění, nákupy potravin a alkoholických nápojů, na zábavy ap. Tyto náklady byly podle revizní zprávy neúměrně vysoké a často mnohonásobně překračovaly povolený limit. Tak např. při výroční členské schůzi základní organizace dne 18. 12. 1970 bylo zapláceno 1137,20 Kčs výhradně za alkohol; při výroční schůzi dne 26. 12. 1975 bylo z peněz organizace zapláceno celkem 70 12stupňových piv, z čehož připadají na každého přítomného v průměru tři piva; na členské schůzi dne 29. 12. 1974, které se zúčastnilo 35 členů, bylo vydáno na občerstvení 1097,20 Kčs, tj. pro každého přítomného v průměru 31 Kčs místo maximálně přípustných 10 Kčs. Podobně na tiskové konferenci dne 20. 3. 1973 za účasti 30 osob bylo utraceno z peněz organizace 4133,50 Kčs, z čehož připadá na alkohol 2817,40 Kčs, ač podle norem mohlo být vydáno maximálně 750 Kčs, tj. 25 Kčs na osobu. Obdobně je tomu i s tzv. reprezentačním fondem, na který základní organizace neměla nárok a v rámci něhož a popřípadě i z jiných prostředků organizace obviněný dal z peněz organizace vyplatit celkem 12 195,60 Kčs, a to na zájezd členů organizace na lední revui, na úhradu šesti rekreačních poukazů, na nákup vstupenek do kabaretu u Fleků a na autorodeo, na zaplacení schodku při nákupu vstupenek na „Zlatou přilbu“ a na zaplacení schodku při zájezdu do NDR. Ohledně těchto výdajů měl okresní soud provést důkaz zprávou krajského výboru Svazarmu v Praze o revizi hospodaření základní organizace Svazarmu, Automotoklub O. s doplňkem. Okresní soud, jak je zřejmé z protokolu o hlavním líčení, tuto zprávu ani nepřečetl přesto, že její přečtení navrhovala obžaloba. Dále měl k ní podrobně vyslechnout obviněného a popřípadě provést další potřebné důkazy, zejména vyslechnout jako svědky osoby, jichž se zjištěné výdaje týkaly, a v souvislosti s těmito důkazy provést i důkaz přečtením příslušných prvotních dokladů, pokud jsou k dispozici. Těmito důkazy měl okresní soud dále objasnit i to, zda obviněný v souvislosti s těmito výdaji jednal v úmyslu zajistit základní organizaci Svazarmu v O., popřípadě jiné socialistické organizaci, neoprávněné výhody, či zda takto jednal v úmyslu neoprávněně obohatit jiné osoby. Teprve po takto provedeném dokazování mohl okresní soud posoudit, zda a do jaké míry naplňuje jednání obviněného zákonné znaky trestného činu porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1, popř. odst. 3 tr. zák., nebo zda nejde o čin přísněji trestný, zejména trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 tr. zákona.